

Americký filmový průmysl často zpracovává motivy starších příběhů do nové moderní podoby. Příkladem je například zpracování filmu *Cinderella Story* režisérem Markem Rosmanem. Starý příběh je zpracován do současné doby. Tato prezentace se pokusí ukázat možné zpracování příběhu Buddhy (Siddhattha Gótama Sakjamuniho) v tomto duchu. 😊

V jednom americkém městě žily ve vlastní čtvrti skupiny Indů, kteří se většinou věnovaly exportu rozličného indického zboží na americký trh. V této čtvrti se nacházely restaurace, nabízející pokrmy z rozličných koutů Indie, chrámy, které mnoha způsoby uctívaly různá božstva a také několik tradičních škol.

V této čtvrti se narodil úspěšnému právníku Suddóddanu Sákjovi a jeho ženě Maje syn **Siddhattha**. Při návratu z obřadu „dávání jména“ potkali Suddóddan a Maja před branou jejich vily bezdomovce Asitu, který malému Siddhatthovi předpověděl velkou kariéru buď na advokátní dráze a nebo na dráze velkého učitele lidstva. Poté, vědom si jeho budoucího rozhodnutí, se rozplakal. Suddódan se zeptal proč pláče a Asita odpověděl, že je mu líto, že se nedožije Siddhatthovi učitelské velikosti.

Otec si přál aby malý Siddhattha, kráčel v jeho stopách a ne po cestě prostého učitele a tak ho zahrnul přepychem ve své vile. Jeho dům i pozemky byly veliké, měl několik služebných i členů osobní stráže. Siddhattha vyrůstal v jejich zdech, poslouchal otcovo vyprávění o jeho právních úspěších, účastnil se večírků s významnými osobnostmi indické komunity a jejich obchodních partnerů a o běžném životě ve městě nevěděl skoro nic!!

Otec Siddhatthu dal studovat na prestižní soukromou střední školu. Siddhattha stále neopouštěl rozsáhlou zahradu otcovi vily, do školy a zpět ho přepravoval otcův řidič. Po úspěšném složení maturity otec Siddhatthu oženil s dcerou významného indického obchodníka a Siddhattha se na přání otce připravoval na studium práv na Harvardské univerzitě.

Jednoho dne se Siddhattha, znuděn životem ve vile, vydal do místní knihovny bez obvyklého doprovodu řidiče. Šel kratší cestou přes městský park. Cesta vedla kolem budovy domova důchodců a Siddhattha tak poprvé uviděl stáří, které ve vile jeho otce nebylo přítomno. Poprvé si připustil, že neexistuje pouze krásný a dokonalý svět, tak jak mu ho ukazoval otec.

O několik dnů později, se Siddhattha vydal opět sám městem a cestou uviděl tragickou dopravní nehodu, kde došlo k smrtelnému zranění. Záchranáři se pokoušeli všemi prostředky zraněného oživit, ale jejich boj byl marný. Tak se poprvé Siddhattha setkal ze smrtí.

Při své další cestě za plot otcovi vily uviděl ve špíně se povalujícího muže. Muž žádal po Siddhatthovi peníze, ten mu několik mincí dal a ptal se nač je potřebuje. Muž se rozpovídal o své závislosti na drogách o nakažení nemocí AIDS a o životě na dně společnosti. Rozhovor s ním Siddhatthovi ukázal další odvrácenou tvář tohoto světa.

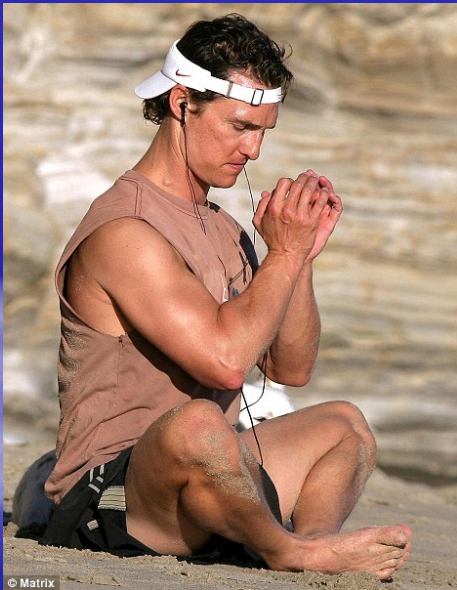
Těmito třemi zážitky byl Siddhattha velmi otřesen a krátce před nástupem na univerzitu při své další cestě po pro něj neznámém městě potkal mnicha. Ten se zdál být vyrovnaný a povznesený nad všemi strastmi tohoto světa a vyzařoval z něj dokonalý mír. Siddhattha po svém návratu do vily začal po těchto zážitcích přemýšlet o smyslu světa a lidské existence v něm.

Myšlenky ho zavedli tak daleko, že se jednou v noci rozhodl opustit svou ženu, studium na Harvardu i přepych, který mu poskytovala vila jeho otce a vydal se hledat odpovědi na své otázky, které vyšly z jeho úvah. Došel na okraj města, kde se nacházel mužský klášter, z nějž pocházel onen mnich a začal se věnovat jeho učení v naději že tam najde hledané odpovědi.

Po prostudování mnoha klášterních knih, tolik odlišných od náboženských představ jeho rodiny a několika měsících strávených v klášteře, však nenašel odpovědi a proto klášter opustil a hledal dál. Na pláži potkal meditujícího jogína, který se pokoušel dosáhnout odpovědi pomocí tělesných cvičení a tak Siddhattha začal studovat u něj.

U jogína se stále intenzivně věnoval cvičení složitých technik. Techniky byli stále náročnější a odpovědi na hledané otázky stále nenalézal. Jednou, když byl po těžkém tréninku natolik vyčerpán, že padl vysílen k zemi, podala mu dívka jménem Sudžátá pokrm a nápoj, který Siddhattha přijal. Nabral znovu sílu a uvědomil si že ani toto není cesta k nalezení odpovědí. Rozhodl se vstoupit na akademickou půdu, a neodejít z ní, dokud nesáhne odpovědi na své otázky.

Vstoupil tak do tajů studia religionistiky. Po několika letech intenzivního studia, pak prohlédl všechny náboženské tradice, způsoby jejich komparace a metody bádání o nich a dosáhl tak vytoužených odpovědí o povaze a smyslu světa. Na této půdě už zůstal a šířil tyto poznatky dál, dalším a dalším žákům.

